

ζωγραφηθή εις τὸ κατάρρυτον εἰσέτι ἀπὸ τῶν δακρῶν πρὸσωπόν της.

Ἐπετάξαμεν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν εἴσοδον. Ἡ σελήνη, προκύπτουσα τότε ἀπὸ τὰ σύννεφα, ἐφώτισε τὸν ἵππον, ὅστις ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ ἀφρόν, ἀλλ' ἄνευ ἀναβάτου· ὁ χαλινὸς ἐσύρετο κατὰ γῆς καὶ οἱ κενοὶ ἀναβολεῖς ἐκτύπουσαν τὰ ἀχνίζοντα πλευρά του. Δευτέρα τότε κραυγὴ, ἀλλὰ φρικώδης ἤδη, ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ στῆθος τῆς Εὐας, καὶ ἔπειτα ἐστράφη πρὸς ἐμὲ μὲ βλέμμα ἀκίνητον, μὲ στόμα ἡμιανεωγμένον, μὲ χεῖρας κρεμασμένας.

— Φίλοι μου, ἐφώναξα, πρὸς τοὺς καταπεπληγμένους ὑπηρετάς, ἀνάψατε δάδας καὶ ἀκολουθήσατέ με! Κυρία μου, θὰ ἐπανεέλθωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ἐλπίζω μὲ τὸν ἄνδρα σας. Εἶναι πιθανώτατα ἐλαφρὰ πληγωμένος, ἴσως εἰς τὸν πόδα. Μὴ δειλιᾷτε, ἐπιστρέφομεν μετ' ὀλίγον.

— Ὡὰ ἔλθω μαζί σας, ἐψιθύρισε ἡ Εὐα μὲ φωνὴν πνιγμένην.

— Ἀδύνατον, ἐφώναξα· πρέπει νὰ περιπατήσωμεν ὀγλήγορα, ἴσως νὰ ὑπάγωμεν μακρὰν, καὶ εἰς τὴν περιστασίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκασθε. . . εἰμπορεῖτε νὰ διακινδυνεύσετε τὴν ζωὴν καὶ ὑμῶν καὶ τοῦ τέκνου σας. . .

— Ὡὰ ἔλθω μαζί σας, ἐπανέλαθεν ἡ Εὐα.

Τότε ἠσθάνθην πόσον πικρὰ ἦτο ἡ μόνωσις αὐτῆς τῆς γυναικός. Ἐὰν ὑπῆρχε πλησίον της πατὴρ ἢ μήτηρ, ἤθελον τὴν διατάξει νὰ μείνῃ, ἤθελον τὴν κρατῆσαι μὲ τὴν εἰαν· ἀλλ' ἦτο μόνη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς παρακλησεις μου, ἀπεκρίνετο μὲ φωνὴν ὑπόκωφον·—Ὡὰ ἔλθω μαζί σας.

Ἀνεχωρήσαμεν λοιπόν· ἡ σελήνη ἐσκεπάζετο ἀπὸ σύννεφα καὶ φῶς δὲν ἐφαίνετο κἀνὲν οὔτε εἰς τὸν οὐρανόν, οὔτε εἰς τὴν γῆν. Ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἀμυδρὰν λάμψιν τῶν δάδων μας, μόλις ἠδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὸν δρόμον. Ὑπηρετῆς προπορευόμενος ἔστρεψε πότε ἐκ δεξιῶν, πότε ἐξ ἀριστερῶν τὴν δάδα διὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς περὶ τὸν δρόμον λάκκους καὶ θάμνους. Κατόπιν δὲ αὐτοῦ ἡ Κ. Μερεδίου, ὁ κηπουρὸς καὶ ἐγὼ ἠκολουθοῦμεν μὲ τὸ βλέμμα μας τὸ περιχεόμενον ἀπὸ τὰς φλόγας φῶς καὶ παρατηροῦμεν μὲ ἀγωνίαν, μήπως καὶ προσβάλῃ τὴν ὄψιν μας κἀνὲν ἀντικείμενον. Ἐκ διαλειμμάτων ἐφωανάζομεν δυνατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Μερεδίου, μεθ' ἡμᾶς δὲ φωνὴ πνιγμένη ἐψιθύριζε μόλις τὸ ὄνομα τοῦ Γουλιέλμου, ὡς ἂν ἤλπιζεν ἡ ἀφωσιωμένη ἐκείνη καρδιά, ὅτι ὁ φίλος της θέλει ἀκούσει τὰ δάκρυα αὐτῆς πολὺ καλῆτερα ἀπὸ τὰς ἐδικὰς μας φωνάς.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ δάσος, ἤρχισεν νὰ ἐρέχῃ καὶ αἱ ῥανίδες, πίπτουσαι ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν δένδρων, ἐπροξένουν ἤχον τοσοῦτον λυπηρὸν, ὥστε τὸ πᾶν ἐφαίνετο θρηνοῦν τριγύρω μας.

Τὰ λεπτὰ φορέματα τῆς Εὐας διεπεράσθησαν ἀμέσως ἀπὸ τὴν ψυχρὰν αὐτὴν βροχὴν. Τὸ νερόν ἔτρεχε ποταμίδον ἀπὸ τὴν κόμην καὶ τὸ μέτωπον τῆς δυστυχούς γυναικός· οἱ πόδες της προσκρούοντες τοὺς βράχους τῆς ὁδοῦ· πολλὰκις ἐλύγιζε τόσον, ὥστε σχεδὸν ἐγονάτιζεν· ἀλλ' ἡ ἀπελπισία ἐδίδεν εἰς αὐτὴν νέας δυνάμεις καὶ, ἡγευμένη, ἐξηκολούθει τὸν δρόμον της. Ὀλιβερόν θέαμα! Ἡ ἐρυθρὰ λάμψις τῶν δάδων μας ἐφώτιζεν ἀλληλοδιαδόχως πάντα κορμὸν δένδρου, πάντα βράχον. Ἐνίοτε, εἰς τὰς

περιστροφὰς τοῦ δρόμου, ὁ ἄνεμος ἔσθυνε σχεδὸν τὴν λάμψιν ταύτην καὶ τότε ἐστεκόμεθα βυθισμένοι εἰς τὸ σκότος. Ὅταν ἐφωανάζομεν τὸν Γουλιέλμον, αἱ φωναὶ μας ἔτρεμον τόσον ὥστε ἐπροξένουν φόβον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς. Δὲν ἐτόλμων δὲ νὰ κυττάξω τὴν Εὐαν, διότι ἐφοβούμην, τῇ ἀληθείᾳ, μήπως τὴν ἴδω πίπτουσαν νεκρὰν ἐνώπιόν μου.

Τελευταῖον, ἐνῷ ἀπαυδήσαντες καὶ ἀπελπισθέντες ἐπεριπατοῦμεν ἤδη ἐν σιωπῇ, ἡ Κ. Μερεδίου μᾶς σπρώχνει αἰφνιδίως, ὁρμᾷ ἐμπρὸς καὶ ῥίπτεται μεταξὺ τῶν θάμνων. Τὴν παρακολουθοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅταν ὑφώσαντες τὴν δάδα, διεκρίναμεν τὰ ἀντικείμενα, εἶδομεν αὐτὴν γονατισμένην πλησίον τοῦ σώματος τοῦ Γουλιέλμου. Ἦτον ἐξαπλωμένος κατὰ γῆς, ἀκίνητος, οἱ ὀφθαλμοὶ του θολοὶ καὶ τὸ μέτωπόν του καθημαγμένον ἀπὸ πληγὴν τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς κεφαλῆς.

— Ἰατρὲ; μὲ εἶπεν ἡ Εὐα.

Ἡ λέξις αὕτη ἐσήμαινεν·— Ἄρά γε ζῇ; Ἐκυψα, ἔψαυσα τὸν σφυγμὸν τοῦ Μερεδίου, ἔβαλον τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν καρδίαν του καὶ ἔμεινα σιωπηλός. Ἡ Εὐα μὲ ἐκύτταζε πάντοτε, ἀλλὰ καθόσον παρτεῖνετο ἡ σιωπὴ μου, τὴν εἶδον κλονιζομένην, κύπτουσαν καὶ ἔπειτα, χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ φωνὴν, λειποθυμήσασαν ἐπάνω εἰς τὸ πτώμα τοῦ ἀνδρός της.

— Ἀλλὰ, κυρία μου, εἶπεν ὁ ἱατρὸς Βαρνάβας, στραφεὶς πρὸς τὸ ἀκροατήριόν του, ἰδοὺ ὁ ἥλιος λάμπει καὶ εἰμπορεῖτε νὰ ἐξέλθετε. Ἄς μείνῃ ὡς ἐδῶ τὸ λυπηρὸν αὐτὸ διήγημα.

Ἡ Κ. Μογκάρη ὅμως πλησιάσασα πρὸς τὸν γέροντα·— Ἰατρὲ, τὸν εἶπε, κάμετέ μας τὴν χάριν νὰ τὸ τελειώσετε. Ἰδέτε μας διὰ νὰ πεισθῇτε μὲ πόσῃν προσοχῇ σᾶς ἀκούομεν.

Τῷόντι, οἱ νέοι ἀκροαταὶ τοῦ ἱατροῦ τοῦ χωρίου δὲν ἐμειδίον πλέον χλευαστικῶς· τινὲς μάλιστα ἴσως καὶ ἐδάκρουν. Ἐξηκολούθησε λοιπὸν τὴν διήγησίν του. (Ἀκολουθεῖ.)

ΟΛΟΙΘΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φύλ. Κ'.)

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ.

Ὑπολογισμοί.—Ὁ γαλαξίας.—Οἱ ἀστερισμοί.—Ὁ Ἑρμῆς.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως ὅτι μὲ ἀφήσετε ἐπὶ τινος ὁρίου τοῦ ἡλίου συνωδευμένον ὑπὸ τοῦ χωλοῦ διαβόλου καὶ ἐνὸς Ἡλιαίου μεγαλοκεφάλου. Ἐπλησιάσαμεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας τὰ διοπτρα ἅπερ μᾶς εἶχε δώσῃ τὸ πνεῦμα καὶ εἶδομεν . . . τὰ αὐτὰ κατ' ἀκρίβειαν πράγματα ἅπερ θὰ ἐβλέπομεν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ τινα κατὰστερον νύκτα, δηλαδὴ ἄστρα καὶ ἀστερισμούς. Ἐγνώρισα τοὺς ἀστερισμοὺς ἐκ πρώτης ὀψεως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοὺς πλανήτας οἵτινες ὁρώμενοι ἀπὸ τοῦ ἡλίου, φαίνονται τεθειμένοι εἰς πάντῃ διαφορετικὴν τάξιν παρ' ὅπως φαίνονται ἀπὸ τῆς γῆς. Ἰδοὺ διὰ νὰ τὸ ἐννοήσετε.

Κατὰ πρῶτον πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι οἱ ἀστρονόμοι μας μετρῶσι δύο πλανήτας ἀνωτέρους, τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἓνα πλανήτην διάμεσον, τὴν γῆν, καὶ ὀκτὼ πλανήτας κατωτέρους, Ἄρην, Ἑρμῆν, Ἥραν, Διὸν, Πλούτωνα, ἸούπITER, Σάρα, Κρόνον, Οὐρανόν, καὶ ἐκτὸς τούτων τὰς σελήνας πολλῶν ἐκ τούτων τῶν κόσμων ὠνόμασαν δὲ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἀφροδίτην πλανήτας ἀνωτέρους, διότι εἰσὶ τεθειμένοι μεταξὺ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς γῆς, τοὺς δὲ ἄλλους κατωτέρους, διότι κεῖνται ἀπώτερον τοῦ ἡλίου, ἀπ' ὅσον ἡ μικρὰ καὶ γῆινος σφαῖρα. Ἐκ πάντων τούτων τῶν πλανητῶν καὶ πασῶν τῶν σεληνῶν τούτων, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἡλίου, σύγκειται τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα· ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο κατὰ σύγκρισιν τῶν ἄλλων τῶν πληρούντων τὸ ἀχανές διάστημα εἶνε σχεδὸν οὐδέν, εἶνε ἄθυρμα, εἶνε ῥάνις ὕδατος εἰς τὴν θάλασσαν.

Σὰς εἰδοποιῶ δὲ ὅτι ἐπαναλαμβάνω πρὸς ὑμᾶς, λέξιν πρὸς λέξιν, τὸ ὅπερ ἔδωκα εἰς τὸν Ἡλιαῖον μάθημα τῆς ἀστρονομίας· ὅταν μὲ ἤκουσεν ἐκεῖνος νὰ ὁμιλῶ τοσοῦτον περιφρονητικῶς περὶ συστήματος οὐ κατ' οἶκον ὡς πολίτης τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ κεντρικοῦ κράτους, ὡς λέγουσιν οἱ Σινοὶ, ἀνοίξας μικροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μέγα στόμα, ἀνέκραξε χό! χό! ἡ ἐκφρασίς του ἦν σύντομος, ἀλλὰ μοὶ ἐφάνη εἰς ἄκρον λογικὴ καὶ ἀπεκρίθην·

— Ναί, κύριε, ῥάνις ὕδατος εἰς τὴν θάλασσαν, ἔλαττον ἢ ἡμισυ ῥανίδος ὕδατος εἰς τὸν Ὠκεανόν, σχεδὸν οὐδέν· ἶδε τὰς χιλιάδας τῶν ἀστρων τῶν χρυσούντων τὸν οὐράνιον θόλον διὰ τοῦ σπινθηροβόλου φωτός των· ἶδε τὰ πολυάριθμα συμπλέγματα τὰ σχηματιζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ἀχανές τῶν οὐρανῶν, ἐκείνους τοὺς ἀστερισμοὺς οὓς καὶ οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ νεώτεροι ὠνόμασαν γελοῖως μεγάλην Ἄρκτον, Βωώτην, Ἑρδρον Οὐρανίαν ἢ Ἑβελίν, Μυῖαν, Καμηλοπάρδαλιν κτλ. κτλ. κτλ. ἶδε ἐκεῖνον τὸν γαλαξίαν, ἐκεῖνας τὰς πολυάστρους λευκότητας τὰς μορφουμένας ἐξ ἀστέρων ἐπισσφωρευμένων, οὕτως εἰπεῖν, ἐπαλλήλως.

— Βλέπω ταῦτα πάντα καὶ θαυμάζω, εἶπεν ὁ Ἡλιαῖος, ἀλλὰ τί κοινὸν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ῥανίδος σου τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ σου;

— Ἴδου τί· ἕκαστος τῶν ἀστέρων τούτων, ἕκαστον τῶν ὧν βλέπεις εἰς τὸν οὐρανὸν μικρῶν καὶ λαμπρῶν σημείων, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ᾖ, εἶνε εἷς ἡλῖος μεῖζων ἢ ὁ ἡμέτερος. Ἐκαστος δὲ τῶν ἡλίων τούτων ἔχει τοὺς πλανήτας του οἵτινες στρέφονται περὶ αὐτὸν, καὶ ἕκαστος πλανήτης ἔχει τοὺς δορυφόρους ἢ σελήνας του ἐξ ὧν φωτίζεται τὴν νύκτα· οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ πλείστου τῶν πλανητῶν καὶ τῶν σεληνῶν ἐκείνων ἀγνοοῦσιν ὅλως τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἡλίου σας, διότι ἡ μικρότης του καὶ ἡ ἀπ' ἐκείνων ἀπόστασις του, τὸν καθιστᾷ ἀδιόρατον πρὸς ἐκείνους.

— Χά! χά! εἶπεν ὁ Ἡλιαῖος.

Ὁ ἔσχατος οὗτος συλλογισμὸς μοὶ ἐφάνη ἐπίσης ὀρθὸς ὡς καὶ ὁ πρῶτος· προσέθετο δὲ,

— Ἀλλὰ, κύριε Γαιηνγεννῆ, οὐδεμίαν βλέπω διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἀστρων ἃ ὀνομάζεις πλανήτας καὶ ἐκείνων ἐξ ὧν λέγεις ὅτι σχηματίζονται οἱ ἀστερισμοί· ἀπαιτεῖς νὰ πιστεύσω μόνον εἰς τὸν λόγον σου;

— Οὐχὶ βεβαίως ἀλλ' εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου·

κατὰ πρῶτον βλέπεις ὅτι οἱ πλανῆται, ἂν καὶ λάμποντες, ἔχουσιν ὅμως δάνειον φῶς ὅπερ ὀφείλουσιν εἰς τὴν ἀντανάκλασιν τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου· διὸ καὶ, ὡς λέγουσι, δὲν σπινθηρίζουσιν· οἱ ἀστέρες ἐκ τούναντι ἔχουσι φῶς ἴδιον, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ ἡμέτερου ἡλίου, ἡ ἀτμοσφαῖρα αὐτῶν εἶνε ἀφ' ἐαυτῆς φωτεινὴ· ὅθεν, ὡς λέγουσιν, σπινθηρίζουσι, δηλαδὴ ἡ λάμψις των εἶνε ὑπότρομος· ἔλθε, παρατήρησον.

— Ἀλλ' οὐδεμίαν βλέπω διαφορὰν εἰς τὸν σπινθηρισμόν.

— Πῶς λέγεις; ἄς ἴδωμεν λοιπόν. ὦ! ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ τῶ ὄντι εὗρισκω διαφορὰν· τοῦτο εἶνε παράδοξον! καὶ ὅμως οἱ διδάσκαλοί μου εἰς τὸ σχολεῖον μοὶ τὸ εἶχον εἰπεῖν. Ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; ἔχομεν ἄλλον τρόπον ἀσφαλέστερον· παρατήρησον ὅτι ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀστέρων οὓς οἱ ἀρχαῖοι ἐξελάμβανον ὡς λύχνους κρεμαμένους εἰς χρυστάλλινον θόλον, ὅπερ εἶνε ζωγραφικώτατον, ἔνδεκα μόνον κινούνται μετὰ ταχύτητος ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, οἱ δὲ λοιπὶ πάντες εἰσὶν ἀκίνητοι καὶ μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ, ἢ ὡς ἔγγιστα, πρὸς ἀλλήλους θέσει· οἱ ἔνδεκα κινούμενοι εἰσὶ πλανῆται· οἱ δὲ λοιποὶ ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἡλιοι.

— Τότε λοιπὸν τί εἶνε ὁ ἡμέτερος ἡλῖος; διότι μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν κινεῖται, τοῦλάχιστον κατὰ σύγκρισιν τῶν πλανητῶν.

— Τί εἶνε! εἶνε ἀπλῶς ἀστὴρ ἀπλανὴς ὡς οἱ λοιποὶ ἡλιοι.

— Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὴν ἱστορίαν τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, τὴν ἀπόστασίν των, καὶ τὴν φυσικὴν των σύνθεσιν.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπον ἐγώ.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν ὁ δαίμων.

— Καὶ μίαν στιγμὴν ἐπεκράτησε σιωπὴ ἣν ἔλυσεν ἔσχατος, διὰ νὰ μὴν ἀτιμάσω τὴν ἀξίαν μου τοῦ καθηγητοῦ.

— Γνωρίζετε, εἶπον, κατὰ τίνα τρόπον μετρῶσιν ἀπρόσθετόν τινα ἀπόστασιν, καὶ ἐπομένως τίνας τρόπους μετεχειρίσθησαν οἱ ἀστρονόμοι διὰ νὰ μετρήσωσι τὴν ἀπόστασιν τῆς γῆς ἀπὸ τῆς σελήνης, τοῦ ἡλίου κτλ.

Ἐν τῶν στοιχειοδεστέρων προβλημάτων τῆς γεωμετρίας εἶνε τὸ ἐξῆς.

— Δὲν ἔχω δυνάμεις εἰς τὰ μαθηματικά, μοὶ εἶπεν ὁ δαίμων· δὲν δύνασαι νὰ φθάσῃς εἰς τὰ ἀποτελέσματα, χωρὶς νὰ διέλθῃς διὰ τῶν μεθόδων;

— Ἐστὼ· ἐδυνάμην νὰ λύσω πάσας τὰς ἀπορίας μεθοδικῶς, διὰ τῶν κανόνων τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς τριγωνομετρίας· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν θέλεις, διὰ νὰ δώσω μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικὴν τινα ιδέαν περὶ τῆς ἀπὸ τῆς γῆς ἀποστάσεως τῶν ἀστέρων, περιορίζομαι εἰς ἓν μόνον παράδειγμα τοῦ ἀστέρος ὅστις ὀνομάζεται Δράκων, καὶ ἀπεδείχθη θετικῶς ὅτι ἀπέχει τῆς γῆς 5,000,000,000,000.

— Μὲ καταπλήττεις, μοὶ εἶπεν ὁ Ἡλιαῖος, καὶ τὸ πνεῦμά μου δυσκόλως δύναται νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ εἰς τόσον ὑπερμέτρον ἀπόστασιν.

— Πρόσμενε, πρόσμενε, ἀγαπητέ μου· ἔχω εἰσέτι νὰ σοὶ δείξω μικρὸν τινα ὑπολογισμόν· ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀστὴρ τοῦ Δράκοντος εἶνε ἐκ τῶν μεγίστων καὶ τῶν πλησιεστάτων πρὸς ἡμᾶς· ἀλλ' οἱ ἀστρονόμοι μας διὰ τῆς ἀπλῆς ὁράσεως ἀνακαλύπτου-

σιν ἀστέρας ἐπτά διαφόρων βαθμῶν μεγέθους καὶ πάντας ἀκριβῶς καταμετρητοὺς· τούτων δὲ οἱ ἐλάσσονες κεῖνται ἐπτάκις ἀπώτερον τῶν μεγάλων· ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ ἐλάσσω αὐτῶν ἀρ' ἡμῶν ἀπόστασις ἔπεται νὰ ᾔνε 35,000,000,000,000 λευγῶν· πλὴν τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, διότι . . . ἐν τούτοις ἐχάραξα ἐπὶ τῆς ἄμμου σχήματα τινὰ γεωμετρικά.

— Καλὸν, ἀγαπητέ μου, μοι εἶπεν ὁ δαίμων ὡς παρωργισμένος καὶ ἐξαλείφων διὰ τῆς βακτηρίας του τὰ ἐπὶ τῆς ἄμμου σχέδια μου, σοὶ εἶπον ἤδη ὅτι δὲν ἀγαπῶ τὰς μαθηματικὰς ἀποδείξεις· ἂν θέλῃς λοιπὸν νὰ μὲ εὐχαρισήσῃς, ἐξακολούθει τὰς συνήθεις σου πολυλογίας, καὶ ἄφες τὴν ὀχληρὰν γεωμετρίαν.

— Ἐκ τῆς ἀπεράντου αὐτῆς διαστάσεως προκύπτει ὅτι οἱ ἀστέρες ὁρώμενοι διὰ τῶν ἀρίστων τηλεσκοπίων, τῶν μᾶλλον μεγεθυνόντων τὰ ἀντικείμενα, φαίνονται ἀπαράλλακτως οἱ αὐτοὶ ὡς καὶ ὅταν ὁρῶνται διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, δηλαδὴ σημεῖον φωτεινὸν καὶ οὐδὲν ἕτερον· μᾶς φαίνονται δὲ ἀπλανεῖς ἢ ἀκίνητοι, διότι ἐκ τῆς μεγάλης τῶν ἀποστάσεως δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν κίνησιν των· εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι ἔχουσιν, ὡς καὶ ὁ ἥλιός μας τροχιάς ἃς διατρέχουσι περιοδικῶς εἰς ὠρισμένους καιροὺς· εἰς τινὰς ἀστερισμοὺς, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς πολυάστρους λευκότητας ὡς ὁ γαλαξίας, μᾶς φαίνονται ἐπισεσωρευμένοι ἐπαλλήλως, καὶ ὅμως ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις των δὲν δύναται νὰ ᾔνε ἦνε ἐλάσσω τῶν 5,000,000,000,000 λευγῶν· ἕκαστος τῶν ἡλίων ἐκείνων, ὡς προεῖπον, ἔχει τὸ ἴδιον αὐτοῦ σύστημα, τοὺς πλανήτας του οἵτινες στρέφονται περὶ αὐτὸν καὶ εἰς οὗς πέμπει θερμότητα καὶ φῶς, ἀπαράλλακτως καθὼς ἡ γῆ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἡλίου μας· οἱ πλανῆται ἐκεῖνοι κατοικοῦνται πιθανῶς ὡς καὶ οἱ ἡμέτεροι· ἂν ἐγνώριζον τὴν πυκνότητά των καὶ τὸν ὄγκον των, θὰ εὕρισκον τὴν ὅλην ἐξ ἧς σύγκεινται καὶ τὰς ιδιότητας αὐτῆς, καὶ ἐκ τούτου θὰ ἐδυνάμην νὰ συμπεράνω ἂν οἱ κάτοικοί των ὁμοιάζωσιν ἢ οὐ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.

— Ὡμίλησας, εἶπεν ὁ Ἥλιας, περὶ πολυάστρων λευκότητων, περὶ γαλαξίου, τί εἶνε τοῦτο;

— Ὅστις κατοικεῖ τὴν γῆν δὲν δύναται κατὰ νύκτα αἰθρίαν νὰ μὴ παρατηρήσῃ εἰς τὸν οὐρανὸν μέρη φωτιζόμενα ὑπὸ λευκοῦ φωτός σχηματίζοντος κηλίδας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πλατείας καλουμένας πολυάστρους λευκότητας, ἢ ζώνην περιλαμβανούσαν ὁλόκληρόν τινα περιφέρειαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἣτις καλεῖται γαλαξίας· αἱ κηλίδες αὗται καὶ αὕτη ἡ ζώνη εἰσὶν ἄθροισμα ἀστέρων διακρινόμενων κάλλιστα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῶν ἐκφερόμενον φῶς δίδει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ τὴν λευκοειδῆ ἐκείνην βαφὴν ἣν οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον εἰς ἐκχυσιν γάλακτος τῆς Ἡρας.

Ὁ γαλαξίας δὲν ἐκτείνεται ὁμοιομόρφως κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, οὔτε εἶνε ἐπίσης φωτεινὸς πανταχοῦ, διότι τὰ σχηματίζοντα αὐτὸν ἄστρα δὲν κεῖνται κατὰ συμμετρίαν, καὶ πᾶς τόπος περιέχει ἐξ αὐτῶν, ἀριθμὸν τινα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μείζονα ἢ ἐλάττωνα. Παραδείγματα χάριν, ὁ Χέρσελλ κατὰ τινα νύκτα διεύθυνε πρὸς τινα πολυάστρον λευκότητα τηλεσκοπίον, οὗ τὸ φωτιζόμενον μέρος τῆς ἐπιφανείας περιελάμβανε 15 μόνον μοίρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶδε νὰ διέλθωσιν εἰς διάστημα 15 λεπτῶν

τῆς ὥρας 116,000 ἀστέρων, καὶ ἄλλοτε πάλιν εἰς 40 λεπτά 258,000. τοῦτο δύναται νὰ σᾶς δώσῃ πρόχειρον ὑπολογισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῆς κατεχομένης ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ διαστήματος τοῦ οὐρανοῦ, διότι ἂν ὁ Χέρσελλ ἐξηκολούθει νὰ θεωρῇ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς διάστημα ὁλοκληροῦ ἀνακυκλήσεως τῆς οὐρανίας σφαίρας, δηλαδὴ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, θὰ ἐβλεπε διερχομένους ἀστέρας 9,288,000. ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἀστέρες οὗτοι ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων μόνον 5,000,000,000,000 λευγῶν, ἥτις εἶνε ἡ ἐλαχίστη δυνατὴ ἀπόστασις, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀστρονόμου θὰ διέτρεχεν εἰς τὸ διάστημα ἑκτασιν... ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω ἔξιν πρὸς τὰς λέξεις, θὰ σᾶς ἐκθέσω τὴν ἑκτασιν ταύτην εἰς ἀριθμητικούς χαρακτῆρας 46,440,000,000,000,000,000 λευγῶν· καὶ, ὡς προεῖπον, ἡ ἑκτασις αὕτη εἶνε οὐδὲν ὡς πρὸς τὸ διάστημα, ἀλλ' εἶνε ὑπέρμετρος ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον μικρὸν πλανητικὸν σύστημα, ὅπερ ἔχει μόνον 1,324,000,000 λευγῶν διάμετρον.

Πάντες οἱ χαρακτῆρες σου ὀλίγον φωτιζοῦσι τὸν νοῦν, ἀλλ' ὑπερβῶσι συνήθη τινὰ ἀριθμὸν, εἶπεν ὁ Ἥλιας. Δὲν δύνασαι νὰ μοι δώσῃς νὰ ἐννοήσω, ὅσον εἶναι δυνατόν, τὸ ὑπέρμετρον τῶν ἀποστάσεων διὰ τρόπον ἀπλουστεροῦ;

— Δύναμαι εὐκόλως· ἂν σφαῖρα τηλεβόλου διατρέχουσα τὸ διαχωρίζον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου διάστημα, ἦν δυνατόν νὰ διατηρήσῃ τὴν ταχύτητα ἣν εἶχεν ἐξερχομένη τοῦ στόματος τοῦ τηλεβόλου, δηλαδὴ ἂν διέτρεχε 633 λεύγας τὴν ὥραν, θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν ἥλιον μετὰ ἐξ ἔτη ὡς ἑγγίστα (1). Τὸ φῶς προβαίνει μετὰ πάντη ἄλλης ταχύτητος, διότι διατρέχει τὸ εἰρημένον διάστημα εἰς ὀκτὼ λεπτά, ὅπερ ἀποτελεῖ 70,000 λιτρῶν καθ' ἑκάστον δεῦτερον· ὥστε εἰς πλεόν ἢ τρία ἔτη δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἡμᾶς μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου ἀστέρος, καὶ τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι ἔτη ἀπὸ ἀστέρος τοῦ ἐβδόμου μεγέθους· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· οἱ ἀστρονόμοι, διὰ δυνατῶν τηλεσκοπίων ἀνεκάλυψαν πρὸ ὀλίγου σειρὰν νέων ἀστέρων μὴ διακρινόμενων ὡς οὗτοι διὰ τῆς ἀπλῆς ὁράσεως· καὶ οἵτινες σμικρύνονται μέχρι τοῦ δεκάτου ἑκτου μεγέθους· ὥστε, λέγει ὁ ῥηθεὶς ἀστρονόμος, μετὰ τοῦ ἀναριθμητοῦ πλήθους τῶν τηλεσκοπικῶν ἀστέρων ἔπεται νὰ ὑπάρχωσι καὶ τινες ὧν τὸ φῶς ἐφθασεν εἰς ἡμᾶς μετὰ παρέλευσιν τοῦλάχιστον χιλίων ἐτῶν, καὶ ὅταν τοὺς παρατηρῶμεν, καὶ λαμβάζωμεν σημείωσιν τῶν μεταβολῶν των, τὴν πρὸ χιλίων ἐτῶν ἱστορίαν των ἀναγινώσκωμεν καὶ γράφομεν· ἂν ὁ ἥλιος ἐσθέννυτο αἰφνιδίως, θὰ τὸ συνησθανώμεθα ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ ὀκτὼ λεπτά· ἂν ἀστὴρ τοῦ ἐβδόμου μεγέθους ἐσθέννυτο, θὰ τὸ συνησθανώμεθα μετὰ εἴκοσι ἔτη, ἂν δὲ τοῦ δεκάτου ἑκτου μεγέθους, μετὰ χίλια ἔτη!!!

Ὁ Ἥλιας ἔθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ἔσεισε τὴν χονδρὴν του κεφαλὴν καὶ μοι εἶπε.

— Παῦσον, σὲ παρακαλῶ, νὰ μᾶς ἐμίλῃς περὶ ἀπεράντου ὅπερ ὑπερβαίνει τὴν κατάληψίν μου, καὶ συντρίβει τὴν φαντασίαν μου.

— Ἔστω. Οἱ παλαιοὶ ἀστρονόμοι διὰ νὰ δύναν-

(1) Ὑποτίτω σφαῖραν τῶν 24 ἐλαυνόμενῃν ὑπὸ περὶτιδος 16 λιτρῶν.

ται νά διακρίνωσιν εύκολώτερον ἕκαστον τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, συνέλαβον τὴν ιδέαν νά τοὺς κατατάξωσιν εἰς ἀθροίσματα διακεκριμένα ἢ ἀστερισμοὺς καί, ὡς προεῖπον, ἔδωκαν εἰς τὰ ἀθροίσματα ταῦτα τὰ πλέον ἀλλόκοτα ὀνόματα ἀνθρώπων, τεράτων, ζώων κτλ. ὧν ἐχάραξαν τὰ σχήματα ἐπὶ τῶν οὐρανίων πινάκων, ἀν καὶ πολλάκις ἡ διάταξις τῶν ἀστέρων δὲν ἔχη τὴν παραμικρὰν ἀναλογίαν πρὸς τὰ σχήματα ἐκείνων τῶν γελοίων ἀντικειμένων· ἔτι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι οὐ μόνον ἐμιμήθησαν, ἀλλὰ καὶ ὑπερέβησαν τοὺς παλαιούς κατὰ τοῦτο· πρὶν προχωρήσωμεν περαιτέρω, καὶ ἐπειδὴ εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν συνωνυμίαν τῶν ἀστρονόμων, ὀφείλω νά σᾶς ἐνθυμίσω ὅτι οἱ λεγόμενοι ἀπλανεῖς ἢ ἀκίνητοι ἀστέρες δὲν εἶν' ἀκίνητοι, καὶ περὶ τούτου βεβαιούμεθα, παραβάλλοντες τὰς παρατηρήσεις τῶν παλαιῶν πρὸς τὰς τῶν νῦν ἀστρονόμων. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ κίνησις των εἶνε τοσοῦτον βραδεία, ὥστε μετὰ παρέλευσιν σειρᾶς ἐνιαυτῶν ἢ καὶ αἰώνων καθίσταται μόλις ἐπαισθητὴ, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς θέσεώς των. Ἐξαρτᾶται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἐξ ἧς μὴδ-νίζεται σχεδὸν δι' ἡμᾶς διατρεχόμενόν τι διάστημα ὅπου δύναται νά ᾖνε μεγίστον κατὰ σύγκρισιν τῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πλανητῶν διατρεχομένης τροχιάς.

Ἐν ᾧ ἔλεγον ταῦτα, εἶδον νά ἔλθῃ καὶ νά ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου ἡμῶν ὀρίζοντος σφαῖρα ὀγκωδестаτῇ προβαίνουσα πρὸς ἡμᾶς μετὰ ταχύτητος τοσαύτης ὥστε δυσκόλως ἐδύνατο νά τὴν ἀκολουθήσῃ ἢ ὁρασίς· περιδινεῖτο εἰς τὸ διάστημα, στρεφομένη ἐφ' ἑαυτῆς, ἀπαρallaκτικῶς ὡς σφαῖρα ἐξακοντιζομένη ὑπὸ ῥωμαλαίου κωνοπακίου. Τὸ χρῶμα τῆς ἦν λευκὸν ὑπῶχρον ὡς τὸ τῆς σελήνης, ὅταν τὴν βλέπωμεν τὴν ἡμέραν. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν τὴν ἐγνώρισα, διότι ἀπὸ τῆς γῆς οὐδέποτε εἶχον ἰδῇ τι παρόμοιον. Ἐν τῇ ἀμνηχανίᾳ μου ἐστράφην πρὸς τὸν δαίμονα ὅστις μεδιότας διὰ τὴν ἀπορίαν μου, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ μοι εἶπε

ΕΡΜΗΣ

— Τοῦτο ὅπου βλέπεις εἶνε ὁ Ἑρμῆς, ὁ πλανήτης ὁ πλησιέστερος εἰς τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ δὲ τὸν θεωρεῖς ἀπὸ ταύτης τῆς σφαῖρας, δηλαδὴ ἀπὸ διαστήματος τρεῖς σχεδὸν πλησιέστερου παρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, τὸν βλέπεις τρεῖς σχεδὸν ὀγκωδέστερον· σοὶ φαίνεται δὲ ὅτι καὶ κινεῖται ταχύτερον διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τούτοις εἶνε πραγματικῶς ταχύτερα ἢ κινήσεις τοῦ παντός ἄλλου πλανήτου, διότι εἶνε καὶ παντὸς ἄλλου πλησιέστερος εἰς τὸν ἥλιον· σοὶ φαίνεται δὲ ἡ λάμψις τοῦ ἥττον ζωηρά, διότι εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐστίᾳ αὐτῇ τοῦ μεταδιδόμενου εἰς αὐτὸν φωτός. Ὁ Ἑρμῆς ἀπέχει τοῦ ἡλίου 13,361,000 λευγῶν καὶ ἡ διάμετρος αὐτοῦ εἶνε 1,200 λευγῶν, δηλαδὴ τὰ δύο πέμπτα τῆς διαμέτρου τῆς γῆς. Αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰσὶν 24 ὥρων καὶ 5 λεπτῶν, καὶ 2 δευτέρων, οἱ δὲ ἐνιαυτοὶ τοῦ 87 ἡμερῶν, 23 ὥρων, 15 λεπτῶν καὶ 44 δευτέρων, δηλαδὴ στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά του εἰς ὀλίγον τι πλέον τῶν 24 ὥρων καὶ διανύει τὴν ἦν περιγράφει περὶ τὸν ἥλιον ἑλλειψιν εἰς περίπου 88 ἡμέρας· ὅπου, θεωρουμένης τῆς ἀπ' ἐκείνου τοῦ ἄστρου ἀποστάσεώς του, ἀποδεικνύει ὅτι βαδίζει 40 χιλιάδας λευγῶν τὴν ὥραν, προχωρῶν εἰς τὴν τροχίαν του.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ.

Ἡ καμηλοπαρδαλις ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν μηρυκαζόντων, ἀποτελεῖ δὲ γένος αὐτῶν, ἔχον ἀφ' ἑνὸς μὲν σχέσιν πρὸς τὰς ἐλάφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τοὺς αἰγάγρους.

Ὅταν τὸ ζῶον τοῦτο φθάσῃ εἰς τὸ φυσικόν του μέγεθος καὶ ἀνυψώσῃ τὴν κεφαλὴν, ἔχει μέχρις εἴκοσι ποδῶν ὕψος, καὶ ὀφείλει πρὸ πάντων τὸ ὑψηλὸν τοῦ ἀναστήματός του εἰς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ εἰς τὸν ἀνάλογον λαϊμόν. Τὰ ὀπίσθια αὐτοῦ εἶναι χαμηλότερα τῶν ἐμπροσθίων, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται διάφορον τῶν λοιπῶν ζώων. Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἔχει σχῆμα παρεμφερές πρὸς τὸ τῶν καμήλων, τὸ δὲ δέρμα βραχύτριχον, φαῖον, πεποικιλμένον ὑπὸ μεγάλων ὑπῶχρων στιγματῶν· ἡ οὐρά καταβαίνουσα μέχρι τῶν ἰγνύων ἀπολήγει εἰς ὅσσανον μελαίνων τριχῶν. Καθ' ὅλον δὲ τὸ μήκος τοῦ λαίμου ἐκτείνεται χαίτη εὐθεῖα ἐναλλάξ συγκειμένη ἐκ τριχῶν μελαίνων καὶ κιτρίνων.

Ἡ πατρίς τοῦ ζώου τούτου εἶναι ἡ Ἀφρική. Ἄλλοτε εὐρίσκετο συχνότερον παρ' ὅ,τι σήμερον, διότι πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐφάνη εἰς Εὐρώπην.

Κατὰ τὸ 1836 ἡ Ἀγγλικὴ ἑταιρία, ἥτις ἀφιερουταὶ μὲς ζῆλον εἰς τὴν πρόδον τῆς ζωολογίας, ἔφερεν εἰς Εὐρώπην τέσσαρας καμηλοπαρδαλεῖς, ἐξ ὧν τρεῖς ἦσαν ἄρρενες καὶ μία θήλεια. Τὰ ζῶα ταῦτα ἡγρεύθησαν ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Νουβίας εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς ἐρήμου τοῦ Κορδοφάν. Ἡ εἰς Εὐρώπην μεταφορὰ αὐτῶν ἦτον δύσχερεστέρα τῆς συλλήψεώς των, ἀλλ' ἐπέτυχεν ἐντελῶς διὰ τῆς ἐπιτηδεϊότητος τοῦ ἐπιφορτισθέντος φυσιολόγου τὸ ἔργον τοῦτο. Ὁ Κ. Οὐζώ, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνόματι εἶναι ἄξιον νά ἐγγραφῇ εἰς τὰ χρονικά τῆς Φυσικῆς ἱστορίας, παρεσκευάσθη εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἐπιχειρήσιν ἐπὶ δωδεκαετῇ περιήγησιν ἐντὸς τῆς Ἀφρικῆς. Ἀναχωρήσας ἀπὸ Καῖρον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1834, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐν Νουβίᾳ καμήλους καὶ ζωοτροφάς, συγκροτήσας καὶ μικρὰν τινα συνοδίαν Ἀράβων, τοὺς ὁποίους εἶχε δεδοκιμασμένους εἰς τὰς προηγουμένας αὐτοῦ περιηγήσεις, καὶ εἰς οὓς εὐλόγως εἶχεν ἐμπιστοσύνην. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν θηρευταὶ τῶν καμηλοπαρδαλέων, ἄγρας περισπουδάστου εἰς τοὺς λίχνους Ἀβυσσινίους καὶ Νουβίους καὶ ἀξίως φημιζομένης, κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Οὐζώ. Διευθύνθησαν κατ' ἀρχὰς πρὸς τὸ μεσημβρινονατολικὸν τῆς ἐρήμου τοῦ Κορδοφάν, καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ἀπῆντησαν περιχαρῶς καμηλοπαρδαλεῖς· μετὰ δὲ τὴν καταδίωξιν τριῶν ὥρων ἐφ' ἵππων ἱκανῶν νά ἀντιξώσιν εἰς αὐτὸν τὸν κόπον, ἡ μεγαλύτερα ἐξ αὐτῶν συνελήφθη· ἦτο δ' αὕτη μήτηρ μιᾶς ἐκ τῶν εἰς Λονδὶνον κομισθεισῶν. Οἱ Ἀράβες ἐπλήγωσαν αὐτὴν θανατηφόρως, μὴ ἐλπίζοντες νά τὴν φθάσωσι, καὶ παρευθὺς διεμέλισαν καὶ ἔφερον αὐτὴν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν θηρευτῶν διὰ τὸ συμπόσιον τῆς ἐπιούσης. Ἡ νεογνὸς παρδαλις δὲν ἀπεμακρύνετο παντελῶς τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἡ μήτηρ τῆς ἀπωλέσθη, ὥστε εὐκόλως ἀπηντήθη καὶ συνελήφθη. Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας οἱ θηρευταὶ παρατηρήσαντες τὰ ἔχνη ἐτέρας καμηλοπαρδαλέως, ἔσπευσαν νά φθάσωσιν αὐτὴν καὶ τὴν συνέλαβον. Ἀλλὰ τότε ἡναγ-